

[Prieme.]

den højtærede Statsminister, hvor mange Vanskeligheder der var. Landbruget, der brugte færre og færre Folk — det er jo dog ellers en gammel Historie —, og de nye Aargange af unge, der stadig kom til — hvad der jo egentlig heller ikke er noget helt nyt. Og til sidst dækkede han sig ved at sige, at andre ikke havde kunnet give ham Raad, der duede. Men hvad skulde han dog med Raad, han der havde lovet og sejret paa, at han kunde afskaffe Arbejdsløsheden og skaffe Beskæftigelse til os alle. Og saa sluttede han med at sige følgende:

„Arbejdsløsheden kan ikke modvirkes ved mere eller mindre kunstige Foranstaltninger, og det ene Erhverv kan ikke kræve Plads paa andre Erhvervs Bekostning.“

Det er ordret Citat af Statsministerens Tale, som „Social-Demokraten“ bragte som Kronik den 7. Oktober, et Citat af den Minister, der nu i Aarevis har talt om sine kunstige Foranstaltninger og deres Resultater.

Men ogsaa andre søger at hjælpe Statsministeren. I en Kronik i „Social-Demokraten“, den 16. og 17. Oktober, beviser Formanden for Handels- og Kontormedhjælperforbundet, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at Opgaven at skaffe Beskæftigelse er umulig. Hvis det er det Resultat, man er kommet til efter disse Aar, var der maaske her en Idé til en Valgplakat til Foraaret. Det hedder i den omtalte Artikel bl. a., at selv om Landbrug og Industri fik Højkonjunktur paa samme Tid, vilde det ikke være tilstrækkeligt til at løse Arbejdsproblemet; at det trods den store Stigning i Industriens Produktion er svært at faa Arbejderantallet til at stige; at den Industri, der gaar frem, særlig anvender kvindelig Arbejdskraft; og at man heller ikke maa tro, at Valutacentralen har haft gavnlig Indflydelse paa hele Erhvervslevet. Det sidste har man jo hørt før, blot ikke fra den Side.

Interessant var det ogsaa i Studenterforeningen, Lørdag den 15. Oktober, at høre Statsministeren til Forklaring af de mange arbejdsløse udtale: Dernæst er tidligere Tiders uorganiserede, ogsaa de arbejdsløse, blevet forsikrede Medlemmer, Antallet er steget med 120 000 siden 1932. Altsaa fik vi at vide, at Aarsagen til det store Antal arbejdsløse er den, at nu tælles de alle med, fordi de er blevet Medlemmer. Det paa kaldte unægtelig Smilet, at man hørte denne Argumentation fra den Side.

I sin Ordførertale her i Tinget udtalte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch det samme, nemlig: „Bilder man sig da ind, at der aldrig har været arbejdsløse blandt de tidligere uorganiserede? Nej, det tror vi ikke; men det ærede Medlem skulde saa, naar Statsministeren og Socialministeren næste Gang taler om, at Statistikken viser, at der er skaffet Beskæftigelse til de 100 000 Mand, huske at raabe: „Bilder de Herrer sig da ind, at der aldrig har været beskæftigede blandt de uorganiserede, der tidligere ikke taltes med?“

Skulde vi saa ikke een Gang for alle likvidere den falske Paastand om de 100 000 merbeskæftigede.

Naar man fra Regeringens Side taler om den store Arbejdsløshed, der var før Valutacentralens Tid, er man aldrig i Tvivl om, at den skyldes Konjunkturerne. Men naar der kommer Opgang, saa skyldes det naturligvis Regeringsforanstaltningerne herhjemme! Man glemmer helt, at Konjunkturerne ogsaa en Gang imellem gaar den anden Vej, og at dette sætter sine Spor i Beskæftigelsen ikke blot i Udlandet, men ogsaa herhjemme. Hvis man ser paa Arbejdsløshedsprocenternes Kurve i andre Lande før og nu, faar man et udmærket Sammenligningsgrundlag. Der kan maaske rejses visse Indvendinger mod at sammenligne Procenternes Højde fra Land til Land, men de samtidige Bevægelser op og ned i Procenterne giver uden Tvivl det rette Billede.

Og da ser man f. Eks. fra 1931 til nu, at Udlandet har haft nogenlunde samme Bevægelse som vi. Nogenlunde stor Arbejdsløshedsprocent i 1931, da Krisen var begyndt at sætte ind, derefter stigende Arbejdsløshed og saa atter Opgang i Beskæftigelsen i de sidste Aar. I Udlandet er Arbejdsløshedsprocenten nu gennemgaaende lavere end i 1931; men her, hvor Regeringen mener, den har gjort saa meget og sat saa mange i Gang, hvor vi har alle de kunstige Foranstaltninger, hvor vi har Valutacentralen med mere, her laa Arbejdsløsheden, der i 1931 var ca. 18 pCt., paa 22 pCt. i 1937, altsaa en Stigning paa ca. 25 pCt.

Regeringen staar fuldkommen raadløs over for Beskæftigelsesproblemet. Eksempelvis udtalte Statsministeren i den saakaldte Trontale; at man ogsaa vilde fortsætte med Udstykningen til Husmandsbrug, og at det vilde skaffe mere Arbejde. Men allerede to Dage efter, da Statsministeren talte i Ingeniørforeningen, omtalte han, at denne Udstykning vilde forøge Produktionen af Landbrugsvarer, som man derefter vilde faa Vanskelighed med at afsætte.